

eensidige Standpunkt — at man istedetfor 4 pCt. kun havde at svare 3 pCt., 2 pCt. eller 1 pCt., ja endog slet ingen pCt. af de Obligationer, hvorom her er Spørgsmaalet. Det har heller aldrig kunnet være min Mening at ville fremsøre, at det skulde være fordeeltigere for Staten at bære i Rente 4 pCt. end 3 pCt. Men hvad jeg har troet at burde gjøre opmærksom paa, og det gjentagne Gange, det er, at Afvigelserne imellem det Forslag, som er stillet under Nr. 23 og Udfastet, er mere end $\frac{1}{2}$ pCt., fordi der er Spørgsmaal om, at den 3 pCt. rentebærende Obligation, som Endringsforslaget foreslaaer, ikke skal amortiseres, hvorimod Udfastet foreslaaer, at Obligationerne skulle amortiseres. En af de væsentlige Grunde, hvorfor jeg mener, ikke som Finansminister, men som Medlem af Ministeriet, at det bør foretrækkes i Erstatning at give 4 pCt. rentebærende Obligationer istedetfor 3 pCt., er nemlig den, at de 4 pCt. rentebærende Obligationer meget lettere holde sig i Cours end de 3 pCt., i det Mindste efter den Erfaring, som vi have havt her i Landet, som godtgjør, at de stige til pari og derover, fjøndt de ere uopsigelige fra Creditors Side, hvilket derimod ikke vil være Tilfældet med de 3 pCt. Den Erfaring, som høves i saa Henseende her i Landet, det er den fra de 3 pCt. engelske Obligationer, som imidlertid ere amortisable. Jeg paastaaer derfor, at det vil vise sig en væsentlig Forskjel, om Udvalgets Fleertals Forslag bliver antaget, der gaaer ud paa 4 pCt. rentebærende Obligationer, istedetfor 3 pCt., og jeg tillader mig at tvivle meget paa, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David), naar man opfatter hans Uttring rigtigt, vilde have udtalt den Mening, at det ikke skulde være Tilfældet. Jeg maa dernæst imødegaae en anden factisk Bidsfarelse af den ærede Rigsdagsmand, som talte sidst, nemlig den, at mine Modgrunde mod det under Nr. 23 stillede Forslag kun sigtede dertil, at det skulde give de mindre Besiddere af det privilegerede Hartkorn en ringere Erstatning, end Tilfældet vilde blive efter det af Udvalgets Majoritet stillede og af Ministeriets Fleertal nu tiltraadte Forslag. Mine Uttringer angik ikke blot den Omstændighed, at bemeldte For-

slag kun tilstiger 75 pCt. istedetfor 100 i det Tilfælde, hvor contant Betaling skulde finde Sted; men de angik ogsaa hele Forholdet mellem Obligationerne. Det er nemlig klart, at, naar jeg anvender som Multiplikator 20 og saa giver 4 pCt. rentebærende Obligationer for Facit, saa er det fordeeltigere, end naar jeg anvender som Multiplikator 25 og kun giver 3 pCt. Forholdet er nemlig dette: naar man tager en Eiendom paa 5 Ed. privilegeret Hartkorn og regner det Skattetillæg, som efter det nu foreliggende Forslag skal udredes deraf, til 2 Rbd. og uagtigt til 2 Rbd. 4 Sk. — saa bliver Forholdet, at den ved Anvendelse af Udvalgets Forslag faaer 8 Rbd. aarlig, hvorimod den efter det Forslag under Nr. 23 kun faaer $7\frac{1}{2}$ Rbd. (Tscherning: Der var Spørgsmaal om 15). Den ærede Talers Spørgsmaal til mig angik de mindre Besiddere; jeg taler ikke om de større Besiddere. Iøvrigt vil jeg naturligvis meget villigt indrømme, at de større Besiddere faae mindre i Erstatning, naar man bruger som Multiplikator 15, end 20, men jeg tillader mig dog paa Ministeriets Begne at troe, at det Forslag, som er stillet af Udvalgets Fleertal, vil, for det privilegerede Hartkorn i det Hele taget, i Nutid og Fremtid være fordeeltigere, end om det under Nr. 23 stillede Forslag gik igennem.

David: Jeg har noget ondt ved ikke med altfor stor Bidløstighed at udtale mig over denne Sag; thi der ligger i den hele Forhandling en stærk Dvsfordring for mig til at gaae ind paa de forskjellige Grundsatninger, som have søgt at gjøre sig gjældende med Hensyn til denne Sag. Og der ligger paa den anden Side i de sidste Foredrag, som ere blevne holdte, en, jeg kunde sige, en saa personlig Dvsfordring til at udtale mig over et vist Punkt af Sagen, at jeg er i Forlegenhed, om jeg fra Begyndelsen af skal gaae ind paa den almindelige Side af Sagen eller paa den specielle. Jeg skal imidlertid først yttre mig over det Spørgsmaal, som paa Forhandlingernes nærværende Standpunkt isærdeleshed har beskæftiget Forsamlingen, og hvorom Meningsforskjelligheden især har dreiet sig, om det var rigtigt at give Erstatningen paa den ene eller den anden Maade, forbeholdende mig til Slutningen